5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 302

Ediția de dimineață

LUNI 31 (13) OCTOMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 8.15 / 12.— — 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

ANUNCIURI
PAGINA 10 Bani 60
Gr. 50

Director: VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

Inamicul respins sângeros în valea Prahovei

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

CHESTIA AUTONOMIEI POLONIEI

Polonia nu simpatizează cu proiectul Kaizerului

Londra, 26. — Referindu-se la creațiunea așa zisului „Regat independent polonez" un corespondent scriind în ziarul Morning Post *spune: Comitetele poloneze din Viena, Budapesta și Berlin, cari au fost alcătuite cu scopul de a servi planurile germane, sunt compuse din polonezi cari au fost mulți ani în serviciul guvernelor austro-germane și care cunosc mult mai mult pe acestea de cît pe polonezi. Polonezii adevărați n'au fost consultați nici odată fiindcă dacă ar fi fost consultați, germanii ar fi pierdut baza morală, care, cum pretind ei, este fundamentul ultimului lor proect. Luînd în considerație atitudinea cu totul neinteresată a ungurilor în această chestiune, este foarte probabil că opoziția ungară va face în Decembrie, după redeschiderea parlamentului, toate sforțările spre a exprima nu numai ostilitatea ei în contra acestui nou proect, dar și nemulțumirea polonezilor cari nu sunt în situația de a exprima disprețul lor pentru generozitatea împăraților austro-germani. (A.T.E.)*

Regentul provizoriu al Poloniei

Paris, 25 (întîrziată). — Ni se telegrafiază din Zurich că regentul provizoriu al regatului Poloniei va fi generalul von Boeseler, guvernatorul provizoriu al teritoriilor poloneze ocupate.

După regentul provizoriu ar urma, nu un rege, ci un regent definitiv. (Agenția Radio).

Un compromis între Germania și Austria?

Roma, 26. — Se află din Berna: Cercurile diplomatice din localitate sunt încredințate că hotărîrea austro-germană în chestia autonomiei poloneze nu urmărește de cît un scop pur militar: recrutarea unei armate de peste o jumătate de milion de oameni.

Neînțelegerile cari se iviseră în această privință între Berlin și Viena ar fi fost înlăturate. Mult timp, pe cînd Austria susținea candidatura arhiducelui Karl Ștefan, care făcuse din reședința sa din Zyviec un centru polonez de propagandă austrofilă, cîștigînd-u-se simpatiile boerimei poloneze, pe de altă parte Germania pusese contra-candidatura principelui de Bavaria.

Luîndu-se în cercetare problema cu recrutarea unei armate poloneze, guvernul austriac a pus în vedere guvernului german că o astfel de încercare ar fi putut să stîrnească o răscoală în Polonia și că singurul mijloc era să se proclame arhiducele Karl Ștefan ca rege al Poloniei. După unii vizita făcută de împăratul Wilhelm arhiducelui Karl Ștefan la Zyviec era tocmai în legătură cu acest plan. In cele din urmă însă partidul german favorabil candidaturei prințului Leopold al Bavariei s'ar fi impus la Viena. (A. T. I.)

Ce cred Rușii

Petrograd, 26. — Ziarele din Petrograd au publicat textul manifestului austro-german afișat la Varșovia și la Lublin, și care a fost primit aci prin Stockholm. Ziarele rusești spun că acest act arată că imperiile centrale nu se gîndesc de cît la mijloace de a reface forța lor militară și că ele au hotărît să facă o înrolare în massă în teritoriile rusești ocupate de ele, călcînd astfel toate uzanțele internaționale precum și convențiunile iscălite de ele la Haga în 1899 și 1907, în deosebi articolele 44 și 23 ale legilor care regulează războiul pe uscat.

Spre a ascunde adevăratele lor sentimente, Germania și Austro-Ungaria declară că au căzut de acord spre a înființa, din Polonia rusească, un stat polon.

Imperiile Centrale nu dau nici o satisfacție marilor speranțe scumpe polonilor, mai ales visului unei Polonii unite, după cum a proclamat-o Rusia. Austro-germanii nu caută decît un meșteșug spre a îndreptăți violarea dreptului ginților pe care au proiectat-o.

Germania și Austro-Ungaria n'au precizat nici modul de organizare politică a Poloniei, nici drepturile sale; imperiile Centrale nu vor de cît să creeze din Polonia o provincie germană, cu singura deosebire că ar fi guvernată, un de un stadthalter, ci de un rege, principe german, și că n'ar fi numită provincie, ci regat.

Pentr uaceste motive, manifestul se ferește de a vorbi de organizarea politică internă a Poloniei, mărginîndu-se să arate în niște cuvinte nelămurite caracterul ei constituțional.

In acelaș timp, acest manifest nu se sfiește a declara că Polonia va fi ținută într'o unire strînsă cu Austro-Ungaria și Germania, sau mai bine zis cu aceasta din urmă, de oarece rolul precumpănitor al Germaniei în politica imperiilor centrale e prea cunoscut.

In fine, spre a lămuri mai bine adevăratul scop al acestui manifest austro-german, trebue să fie pus alături cu rescriptul adresat de împăratul Francisc Iosif ministrului președinte în privința favorurilor acordate Galiției. (Westnik).

Dela Consiliul comunal al Capitalei

— Cheltueli necesare în legătură cu războiul. — Colectele primăriei. — Chestiuni administrative diverse. —

Consiliul comunal al Capitalei a avut eri o ședință, d. a., pentru rezolvarea mai multor chestiuni ce sînt în legătură cu războiul și pentru rezolvarea cîtorva chestiuni curente de administrație a căror rezolvvare rtclama urgență.

Cu prilejul acestei întruniri a consiliului, d. primar Emil Petrescu, a vorbit, în primul rînd, despre pierderea dureroasă de curînd încercată de familia regală și mmbrii consiliului au hotărît să s arate din parte-le Suveranilor noștri că au împărtășit cu tot sufletul această apăsătoare durere.

*

Intrîndu-se în ordinea de zi, d. Emil Petrescu spune că nu poate prezenta în această ședință o situație a operațiunilor financiare din anul acesta; că nu s'au mai cerut, în ultimul timp, dtschideri de credite pentru lucrări municipale, aproape toate lucrările de acest fel încetînd; dar că sunt necesare unele cheltueli urgente, în legătură cu războiul, lucrări ce trebuesc neapărat făcute și care se vor putea întreprinde cu economiile realizate prin neîntrebuințarea fondurilor destinate unora din lucrările neexecutate, economii ce se vor comunica într'o ședință viitoare.

Cheltuelile la care se referă d. Emil Petrescu, ar fi: chltiuelile pentru apărarea sanitară a Capitalei, respectiv pentru prevenirea, pentru combaterea epidemiilor și pentru întreținerea unei mulțumitoare stări igienice, — acestea în primul rînd; în al doilea rînd, cheltuelile pentru asistența familiilor sărace și mai ales pentru asistența refugiaților din orașele de pe marginea Dunărei, cari au părăsit orașele de rtședință de teama bombardării de către vrăjmași.

Prima serie de cheltueli privește aplicarea a diverse măsuri sanitare de rigoare și angajarea de personal medical, în măsura strictului necesar pentru aplicarea acelor măsuri. In această ordine de idei, e de reținut faptul că, în urma unei conferințe avute de primarul Capitalei și de directorul serviciului sanitar comunal cu d. prof. Babeș, s'au întocmit instrucțiuni — a căror punere în practică trebue supraveghiată — pentru preîntîmpinarea și combaterea epidemiilor exotice ce eventual, ne-ar amenința.

A doua serie de cheltueli privește înființarea de cantine și eventual și a altor mijloace de asistență pentru familiile sărace alt mobilizaților și pentru refugiați. Cantine de acest fel s'au înființat două și se vor mai înființa altele.

D. Emil Petrescu a cerut să fie autorizat — și consiliul i-a dat autorizația cuvenită — să facă toate aceste cheltueli necesare, rămînînd ca votarea creditelor cu această destinație să se facă ulterior.

Consiliul comunal a mai discutat chtstiunea adunărei de efecte de îmbrăcăminte pentru populațiunea săracă, pentru refugiați, și întru cît va fi necesar și pentru armată și a rămas ca primăria să mai facă un nou apel „călduros" către cei cari *pot* da, să dea *cu bună voință* tot ceea ce le e posibil să dea. Acest nou apel — care nu știm de va întîmpina cu mult mai multă bună voință de cît cele anterioare — va fi făcut în unire cu „Crucea Roșie" și cu ministerul de război. După ct se vva face apelul se vor organiza comisiuni pentru strîngerea ofrandelor.

In urmă, consiliul s'a ocupat în diferite chestiuni de administrație curentă, fără însemnătate de interes general: expropriere, renunțări la recursuri în diferite procese.

S'a mai discutat o chestiune inoportună: schimbarea numirilor mai multor strade. Rezolvarea chestiunei a fost însă amînată.

Evenimentele din Grecia

Paris, 25 (întîrziată). — Ni se comunică din Atena că d. Kalimassiotis, deputat gunarist, agent general al companiei de navigație Panelenică, recunoscut ca vinovat de a fi participat la reaprovizionarea submarinelor germane în complicitate cu consulul Germaniei din Pireu, a fugit din oraș.

Mai multe arestări au fost făcute. Cu ocazia perchiziționei locuinței lui Kalimassiotis, polițiștii fură primiți cu focuri de pușcă.

Colonelul Kalomenopulos a sosit la Salonic cu regimentul 42 de infanterie, aproape complet, pentru a se uni cu mișcarea naționalistă. (Agenția Radio).

Desarmarea trupelor grecești din Epir

Paris, 25.—Se anunță că desarmarea trupeler grecești din Epir a început eri. (Agenția Radio).

Câtă armată au Venizeliștii

Londra, 27. — *Corespondentul din Atena al ziarului „Daily Telegraph" dă detalii asupa unui interview cu generalul Daigle, un membru al triumviratului venizelist. El a declarat că guvernul provizoriu dispune acum de 4 divizii și speră a-și mări efectivele. O divizie, care este destinată să plece în contra orașului Seres, va pleca peste două săptămîni sub conducerea colonelului Christodulos. Intrebat dacă grecii vor obține o secțiune separată pe frontul macedonean, generalul a răspuns că această chestiune va fi rezolvată de generalul Sarrail. Generalul crede că pe cînd sîrbii vor lupta în apropiere de Monastir ajutați de francezi și de ruși, Grecii vor lupta în Macedonia de est fără ajutorul francezilor și al englezilor.*

Corespondentul din Atena al ziarului „Daily Chronicle" spune că detașament de marinari francezi au ocupat eri arsenalul dela Salamina împreună cu lucrările de apărare în contra submarinelor; a mai fost ocupată și insula Leros, unde s'a arborat steagul francez. (A. T. E.)

Arestarea lui Kalimassiotis

Paris, 27. — O telegramă din Atena anunță că în urma destăinuirilor ziarului *Patris* relative la uneltirile lui Kalimassiotis, se citează numele a mai multor coplici ai săi. Se spune chiar că un ministru figurează printre aceștia, dar nu se cunoaște numele său. De asemenea nu se știe dacă acest ministru făcea parte din cabinetul grec sau dacă e vorba de reprezintantul uneia din Puterile Centrale.

Deputatul Kalimassiotis a fost arestat eri și dus la consulatul britanic. (Ag. Radio).

Precepte pentru tranșee

Comandantul unui sector din zona războiului a compus un decalog în care se arată datoriile soldatului în tranșee. Din acesta extragem ultimile două porunci, cari sună astfel:

Porunca a 9-a. — In tranșee două lucruri trebue să ai lîngă tine: pușca și cartușele; două lucruri să le ai mute: nervii și limba; două lucruri tari: inima și brațul.

Porunca a 10-a. — Victoria nu e în tranșeea ta, ci într'a inamicului. Trebue cu orice preț să i-o smulgi.

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat oficial No. 76

Din 29 Oct. 1916, ora 7 dim.

FRONTUL de NORD și NORD-VEST

S'au respins trei atacuri inamice, în valea Slănicului-Moldova.

In valea Buzăului, la Tabla-Buții, Bratocea și Predeluș, situația neschimbată.

In valea Prahovei, după un violent bombardament de artilerie, inamicul a atacat în repetate rînduri, dar a fost respins sîngeros. Trupele noastre și-au menținut pozițiunile.

In regiunea Dragoslavelor, cu tot focul artileriei inamice, i-am luat o tranșee.

Pe stânga Oltului, lupta continuă violentă. Am progresat spre Nord și am luat muntele Frunțile.

Pe dreapta Oltului, am oprit atacul dat de inamic la Rîglăul și Sărăcinești.

O luptă este în curs pe dealul Moldoviș (Est Jiu). La Orșova, liniște.

Frontul de Sud

Artileria inamică a fost foarte activă pe Dunăre. S'a respins o mică încercare de debarcare a inamicului la gura Oltului.

In Dobrogea, situația neschimbată.

SCENE DIN RAZBOI

GENERALUL LAMBRU

E un brav, un brav în toată accepțiunea cuvîntului.

Mărturia despre asta ne-o aduc faptele sale eroice de pe cîmpul de luptă, precum și bravura cu care luptă cei de sub ordinele sale.

Din prima zi a războiului, generalul Lambru, care părăsise oștirea înainte de treme și intrase în frămîntările luptelor politice, și-a adus aminte de chemarta sa de apărător al țărei, a dtsbrăcat haina civilă, cu care n'a avut vreme să se deprindă, a simțit svîcnindu-i inima ca în vremurile de tinerețe și a zburat la lupta aprigă, la lupta înverșunată.

Și din ziua aceea, în capul diviziei sale, ne-a arătat că chemarea lui de căpetenie e cariera militară; și de atunci și-a dus oamenii din izbîndă în izbîndă. Căci generalul Lambru a știut să-și prefacă vitejii în legiune de onoare a armatei, făcîndu-i să meargă cu pieptul deschis la moarte, fără teamă de primejdie, cu un singur gînd: Să învingă.

Ofițerii și soldații generalului Lambru s'au deprins să vadă în șeful lor pe un erou și să privească într'însul pe apostolul victoriei.

Inalt, chipeș pe cal, blînd la vorbă și generos la faptă față de subalternii săi, el a dtprins pe legionarii săi să vadă într'însul mai mult pe un părinte de cît pe generalul lor.

Și e frumos generalul Lambru, atît de frumos strîns în haina sa ostășească, cu ochiul pătrunzător și viu ce subjugă sufletele și cu fața sa vecinic senină, ce i-o încadrează o barbă și un păr ce au albeața zăpezii, în cît ostașii lui stau pe loc și-l privesc cu drag, cu admirație, ca pe un sol al victoriei, ca pe un străbun cobort printre ei de pe vremurile de glorie ale neamului, spre a-i duce la fapte măreți, la izbînde necurmat.

Dar, mai presus de toate generalul Lambru uimește pe cei din jurul său cu calmul, cu sîngele său rece în fața celor mai mari primejdii, ceea ce-l face stăpîn și pe situațiile cele mai ingrate și naște încrederea bravilor săi ostași, într'însul.

El, cu calmul său răsărit dintr'o minte senină și limpede, cu curajul eroic ce s'ar putea doar asemăna cu acela al neuitaților generali ai marelui Bonaparte, și-a pus pieptul și brațul în apărarea fruntariilor țărei, din spre Nord și zile întregi a stat în fața focului vrăjmașului cu îndîrjire, cu bărbăție, oprind mersul năvalnic al hordelor teutone.

Prin cuvîntul și pilda sa a știut să prefacă oamenii săi în eroi, și divizia sa a preschimbat-o într'un colan de oțel de care vrăjmașul se izbește de moarte și nu poate încălca pămîntul strămoșesc.

Căci, pe cît de bun e dînsul cu cei bravi, cu atît de aspru și nedurat se arată cu cei ce au uitat că sunt viță de Romani. Deviza ce o preconizează dînsul soldaților săi în toate luptele e: Inainte veți găsi victoria, înapoi veți găsi moartea.

Le[illegible] într'un atac, văzînd că întîmpină o slabă rezistență din partea vrăjmașului, se oprì o clipă și zise celor din jurul său:

— Măi băeți, mi se pare că neamțu'și bate joc de mine.

Nu mult după asta, cu zîmbetul ce-i flutură vecinic pe buze, generalul Lambru a pornit în urmărirea vrăjmașului, l'a descoperit, l'a urmărit și, prin surprindere l'a învăluit, l'a strîns ca într'un clește, și cu două batalioane numai, l'a înfrînt și decimat, în cît nemții pomenesc cu groază numele acestui brav general.

Cînd se va scri istoria acestui război, în primele ei pagine se vor reține foi în cari se vor înscrie cu litere de aur faptele mărețe ale generalului Lambru. Pînă atunci dînsul se bucură de cinstea de a fi primit acolada Regală și a fi dobîndit încrederea și recunoștința Țărei.

Emil Nicolau

Noui credite de război

In ședința sa de la 25 Octombrie c., consiliul de miniștri a încheiat următorul jurnal:

Art. I — Se sporește cu 300 milioane lei creditul de 800 milioane acordat ministerului de războiu prin înaltele decrete regale cu No 717/915 și 1.116/916 și jurnalul consiliului de miniștri No. 1.697/916.

Art II — Această sporire de credit se va supune ratificărei Corpurilor legiuitoare la prima lor întrunire.

Tatăl și fiii în război

Ca pildă pentru tineret, reproducem fotografia înfățișînd pe d. Locot.-colonel Arghir Constantinescu, din reg. infanterie cu fii săi voluntari: Amedeu, elev al liceului militar, în vîrstă de 17 jum. ani, și Alin, de 16 ani, înaintați amîndoi pe cîmpul de luptă la gradul de caporali.

Aniversarea nașterei M. Sale Regelui Italiei

Eri, la frumoasa biserică italiană din Capitală, s'a oficiat un serviciu religios, pentru sărbătorirea nașterei M. S. regelui Italiei.

Erau de față E. S. Baronul Fascioti, ministrul Italiei, d-na Baroneasă Fascioti, atașații militari italieni, întregul personal al legațiunei regale italiane, E. S. Marincovici, ministrul Serbiei, cu atașatul militar sîrb, precum și toată elita prea simpaticei colonii italiane din București. Din partea ziarului „Universul", a asistat directorul nostru d. Virgil N. Dărăscu. De față erau și copiii școalei italiene din București „Regina Margherita", cu personalul didactic.

S. S. Preotul Antonie Mantica a ținut o prea caldă și patriotică cuvîntare, pentru M. S. Regele Italiei, familia regală și isbînda armatelor italiene și aliate, care va aduce binecuvîntata pace.

La această interesantă solemnitate au participat la serviciul divin și doi preoți francezi, cari în urma războiului au fost nevoiți să se refugieze din Filipopoli.

Circulația trenurilor de călători

Direcția C. F. R. a luat următoarele dispoziții cu privire la trenurile de călători:

Trenul 121 București-Iași-Dorohoi-Botoșani, via Galați-Bereștî-Birlad, va plecă la 7 dimineața din gara de Nord și va sosi la 10 și jum. la Iași.

Din Iași va plecă la orele 11.45 după amiazi către via Todireni-Dorohoi și va sosi la 5.15 la Botoșani.

Trenul 123 va circula numai între București-Galați, cu plecarea din gara de Nord la orele 11.20 a. m. și cu sosirea în Galați la 7.20 seara. Trenul 124 va plecă din Galați la orele 7.20 dimineața și va sosi la București la 3.45 d. a.

Trenul 122 va pleca din Botoșani la orele 11.40 a. m. și va sosi în Iași la 5.25 d. a. De aci trenul va pleca la 7.30 seara spre București, prin Pașcani-Roman-Bacău-Mărășești-Focșani-R.Sărat-Buzău.

Trenul 122 va sosi în gara de Nord la orele 10 seara.

Trenul 125 va circula numai pînă la Strehaia, plecînd din București la 7.20 dim. și sosind la Strehaia la 5.30 d. a.

Trenul 126 va pleca la 9.54 a. m. din Strehaia și sosește în București la 8.40 seara.

*

Toate aceste trenuri nu vor avea deocamdată nici o legătură cu liniile laterale.

Au fost de asemenea anulate trenurile de călători cu direcțiunea Fetești, Oltenița, Predeal și Giurgiu.

S'a mai dispus ca, în afară de anumite trenuri de marfă cari aprovizionează Capitala mai ales cu lemne, să nu circule nici un alt fel de tren de marfă.

STREINII

de Virgil N. Dărăscu

In țara noastră avem streini amici și străini inamici.

Considerăm amici pe toți streinii aparținînd țărilor cu cari suntem aliați, iar dușmani toți de naționalitatea acelora cu cari ne războim.

Regula aceasta generală trebue să sufere foarte dese excepțiuni, atunci cînd fiecare din noi cunoaștem unii din străinii germani, austriaci, etc., de o cinste exemplară și cari nu pot fi bănuiți de nici o incorectitudine.

Exemplele sunt destul de numeroase, dar vremurile sunt în așa fel încît bănuiala cade, pe drept sau nedrept, asupra tuturor. Este de datoria streinilor să ducă viața cea mai corectă în țara noastră, unde au avut cea mai largă ospitalitate și au cîștigat avere și prieteni. Ori ce abatere se va afla, iar vinovatul plătește scump ingratitudinea.

Dela începutul războiului am primit cîteva sute de scrisori în contra streinilor aflători în țară.

Toate au greșit calea, pentrucă eu nu am fost și nici nu am pretenție să fiu vreun slujbaș în serviciile siguranței generale a Statului și nici ca ziarist vechiu nu a și fi comis imprudența să public nume de persoane, cari, poate, nu aveau altă vină decît că se vor fi certat cu proprietarul casei, sau trebuia răfuită vre-o veche răzbunare.

Ca bun român am trimes însă Siguranței, spre cercetare, denunțurile precise: iar atunci cînd un distins prieten mi-a afirmat că la un spital se aflau preoți streini cari îngrijeau de răniți, am protestat cum se cuvenea.

Avem autorități cari trebue sa fie energice, pricepute și conștiente de datoria lor, mai ales în aceste momente; ele trebue să stea la pîndă, să vegheze neîncetat, să cerceteze amănuntit și să nu se lase să fie influențate de nimic și de nimeni.

Să avem încrederea că acei cari se îmbracă în calități pe cari nu le au și se transformă în preoți, spre a fi infirmieri prin spitale, atunci cînd în țara lor au fost militari; acei cari se fac vinovați prin orice fel de spionaje, toți se vor afla, dacă și noi vom da autorităților un concurs drept și cinstit. Spioni au fost, sunt și vor fi atît în timp de pace, cît și, mai ales, în cursul războiului.

Dacă însă autoritățile întîrzîază cercetarea și pedepsirea vinovaților, să strigăm cît mai tare, să audă toată lumea.

*
* *

Cele mai multe din scrisori se referau la femeile streine, motivîndu-se nevoia internărei lor pe exemplele de spionaje intense și îndrăznețe săvîrșite în alte state unde, ca și la noi, ele au fost lăsate în libertate.

Spre a lămuri bine această chestiune, nu trebue să uităm dispozițiunile legei; în adevăr, deschizînd codul civil găsim articolele 12 și 19, în coprinderea următoare:

Art. 12: Streina ce se va căsători cu un român, se va considera de română.

Art. 19: Românca, care se va căsători cu un strein, va urma condițiunea soțului său. Devenind văduvă ea va redobîndi calitatea sa de română.

V'ați lămurit acum? Sunt streine cari au devenit românce, și, poate, mai păstrează dorul patriei depărtate; precum sunt și românce cari din căsătoria cu un strein, poartă ponoasele, fiind considerate streine.

Cred că nu este nevoie să mai lungim vorba, dar este suficient să spun că bazat pe aceste considerațiuni nu am intervenit în nici un fel, pentrucă m'am gîndit cît este de greu să suprimi libertatea unei femei, care nu este încă vinovată de nimic, dar trebue să o ții sub pază, izolată și arestată pentru simpla bănuială că, una dintr'o mie, va putea comite într'o zi un delict sau o crimă.

Pornind dintr'un asemenea raționament greșit, toată lumea ar trebui arestată, dar atunci cine o mai păzește?!

In orice caz, ar fi bine să nu soseacă momentul în care să fim nevoiți să strigăm: *Ferește-mă Doamne de amici, că de inamici mă feresc singur!*

„Nu luptați piept la piept cu soldații români!"

Acesta este ordinul dat de comandanții germani subalternilor lor, ca trupele de sub comanda lor să înlăture putința de a veni față în față cu ostașii români.

Aceasta e o fală pentru soldații noștri și ei trebue să fie mîndri că au putut inspira o așa groază comandanților armatelor germane, în cît aceștia să dea asemenea ordine cari dovedesc inferioritatea de rezistență a soldatului german față de al nostru.

Și acest ordin german pe armată se confirmă autorităților noastre superioare militare, mai întîi prin faptul că unitățile germane fug de rup pămîntul cînd zăresc de departe pe bravii noștri soldați îndreptîndu-se spre ei cu baioneta întinsă, dar mai ales din mărturisirile în acest sens ale prizonierilor germani, ofițeri și soldați.

Ne putem da seama de demoralizarea ce domnește în rîndurile armatei inamice ca să se dea asemenea ordine dezonorante de către comandamentul ei superior.

Iar noi se cuvine să fim mîndri de bravura unor asemenea ostași ce au atras asupra lor admirația și groaza vrăjmașului, iar cei ce s'au îndoit o clipă de rezistența, de energia și bravura soldatului român să-și plece umiliți capul și să aducă slava lor celor ce luptă atît de eroic pentru patrie.

E. N.

O simplă întrebare

Intre cititorii ziarului nostru sunt și mulți supuși francezi, stabiliți în țară și în Capitală de un mai mare sau mai mic număr de ani, francezi cari au primit cu o desăvîrșită și firească satisfacțiune hotărîrea noastră de a intra în război alături de Aliați.

Obiceiul este ca un popor în luptă să se roage lui Dumnezeu pentru victoria armatelor pe cari le-a trimis pe cîmpul de luptă.

Francezii despre cari vorbim mai sus — catolici — ne roagă să întrebăm de ce pînă astăzi, în aproape 3 luni de război, n'au avut putința să asiste măcar la un singur serviciu divin, pentru victoria Aliaților, serviciu oficiat la Catedrala catolică „Sf. Ioseph" sau la biserica Bărăției?

Ne facem o datorie, comunicînd această întrebare monseniorului Netzhammer, arhiepiscopul catolic din București, — întru cît găsim nu numai că întrebarea este foarte justificată, dar că se cuvine chiar să aibă un răspuns.

GERMANIA rechiziționează pietre scumpe

Roma, 26. — A început în Germania rechiziționarea și cumpărarea pietrelor scumpe din partea băncei imperiului. Pietrele prețioase vor fi vîndute în străinătate, ceeace va spori creditele băncei în străinătate, făcînd să se urce valuta națională. (A. T. I.)